

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **P.P.** s. r. o., so sídlom P. Bratislava, IČO: X., zastúpená advokátskou kanceláriou F., s. r. o., so sídlom G. Bratislava, IČO: X. proti povinnej: **A.**, bytom S. Považská Bystrica, o vymoženie **213,10 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8Er/239/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2CoE/131/2013-75 zo 04. júla 2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávnenej **z a s t a v u j e**.

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Považská Bystrica uznesením č. k. 8Er/239/2008-51 zo 04. 01. 2013 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) v spojení s ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 9515/07 z 03. 01. 2008 vydaný Stálym rozhodcovským súdom, ktorý zriadila S. a.s., Bratislava. Ďalej uviedol, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnená je dodávateľom a povinná spotrebiteľom. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany práv pred všeobecným súdom. Predmetnú doložku považoval súd prvého stupňa za neprijateľnú a v dôsledku toho za neplatnú. (§ 53 ods. 1 až ods. 5 Občianskeho zákonníka). Neplatná

rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor účastníkov, v dôsledku čoho vydaný rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľný.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie oprávnenej uznesením č. k. 2CoE/131/2013-75 zo 04. 07. 2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) ako vecne správne potvrdil. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti zaoberajúc sa námietkami oprávnenej uviedol, že súd prvého stupňa bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Preskúmaním veci odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí správne aplikoval príslušné právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Aj podľa odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla potom založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom. Zamietnutie návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odôvodnil poukazom na ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Nad rámec uviedol, že predbežné otázky, ktorých položenie Súdnemu dvoru Európskej únie navrhla oprávnená, sa týkajú posúdenia nekalosti konkrétnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky používanej oprávnenou vo formulárových zmluvách, a toto posúdenie, v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie spadá výlučne do pôsobnosti vnútroštátnych súdov.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 01. 2014.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj dovolateľka) tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania, porušili zásadu kontradiktórnosti a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014, 4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014. Dovolací súd sa

s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. , § 151 a § 142 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 27. februára 2015

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.